

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De consideratione capturæ Christi. Cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

nia hæc, quam qui audierit, obstupescet super cæcitate tua. Satis luctatus es cum misericordia mea: cede iam mihi cupienti victoriam hanc, qua exultabit tota Ierusalem sponsa mea, & amantissima mater tua. Ego nihil meriti inueni in te, propter quod te redimerem, sed inueni peccata tua, quæ respexi ex magnitudine misericordiæ meæ: Vtere ergo liberalitate hac & conuertere infirmus ad benignissimum medicum tuum, cæcus ad purissimum lumen oculorum tuorum, filius alienus ad patrem tuum. Ego suscipiam te extensis brachijs, & ereptum de miserimo statu inimicitiae meæ, traducam te ad hæreditatem filiorum Dei, quorum nomina scripta sunt in libro vitalissimæ vitæ meæ.

De consideratione capturæ Christi.

CAP. XXX.

Mirabilia valdè sunt mysteria passionis meæ, fili, quæ si mutata voluntate considerares, anima tua per gratiam meam adhæreret mihi, & in æternum nollet à me recedere. Tu propter multa, & graua peccata, quibus prouocasti indigna-

dignationem meam, merueras capi à lupis infernalibus, & ligatis manibus, & pedibus mitti in tenebras exteriores, quæ sunt extra me, qui habito lucem inaccessibilem: & tamen ego vera libertas filiorum Dei captus, & ligatus fui, propter peccata tua, indignissimis modis, qui nulla ratione decebant Maiestatem Unigeniti filij Dei. Quis erit sapiens, & considerans hæc, ut intelligat misericordias Domini? Utinam fili charissime, euigilares à somno, quo dormis in causa salutis tuæ, & quasi ex loco abscondito videres, quid passus fuerim in captura mea, ut emerem pretio magno libertatem tuam! Sed cæcitas mentis, quam incurristi peccando, nō sint te purgatis oculis aspicere altitudinē consilij diuini in furore inimicorum meorum, qui tanquam canes famelici irruerunt super me. O quantus furor, quàm feroces animi, quàm proterua corda cucurrerunt aduersus mansuetissimum Agnum Dei, qui venerat in ciuitatē Sacerdotale, ut immolaretur pro te! Nunquid fieri potest, fili, ut recordari nolis noctis illius, qua post sudorem sanguinis pro te fusi, latrones illi crudeles rapuerunt me desideratam valde prædam suam, clamantes, & exultantes sicut exultant victores capta

pta

pta præda, quando diuidunt spolia? Ne sis adeò durus corde, fili, sed memor esto mei, & iudica quantum amoris, & gratitudinis debeas tenerrimo cordi meo. Tanta enim est euidentia misericordiæ & bonitatis, quæ resplenduit nocte illa, quando traditus sum in manus peccatorum, vt quantumuis cæcus sis, non possis iudicare aliud, quàm te durissimum esse super filicem, qui non mouearis infinita patientia, & mansuetudine mea. Nonne consideras, quomodo Iudas domesticus meus, quem dilexi, & honoravi inter Apostolos meos, accessit ad me conscius humillime conuersationis meæ: & non solum non repuli illum, sed dulcissimis verbis, quæ saxa mollirent, respondi ei? Certè ibi palam ostendi amorem infinitum, quo diligo peccatores quamuis blasphema-uerint, & vendiderint me. Cùm ergo tu, fili dilectissime, scias me promptissimo corde paratum esse recipere te, licet grauissime peccaueris; quomodo non mitescis, & conuerteris ad me saltem ob infinitam benignitatem meam? Quomodo manere potes, vel nocte vna in statu inimicitiae meæ pugnans contra mansuetudinem filij Dei? Desiste ergo, amice charissime, ab hac stultitia, qua dānas animā tuam;

tuam;

tuam: & reconciliare mihi, vt numerem te inter seruos meos fideles in omni domo mea, qui timent separari à me vero refrigerio suo. Conuertere aliquando ad redemptorem tuum captum pro te à feris inimicis eius, qui quæsierunt memoriam eius tollere de terra viuentium. Tempus breue est, & dies inclinat ad occasum: festina igitur antequã veniat nox tenebrofa cooperta mortis caligine in qua peccatores lugebunt in æternum, pro breui dissolutione, & vanissima lætitia præsentis vitæ. Sine, fili, vt capiam te, & ligem funibus charitatis meæ, qui pro te ligatus fui & intima conuersione cordis prope- ra ad suauissimam familiaritatem meam.

De consideratione presentationis Christi ante Iudices.

CAP. XXXI.

CAusa mea, fili dilectissime, tanquam hominis impij causa iudicata est, & (quod est mirabile) Iudex equissimus omnium creaturarum ab iniquis iudicibus reprobatus est. Merebaris tu non solum seuerè iudicari, sed in æternum damnari, propter turpissimas abominationes tuas, quibus